

ÎNVIEREA FIICEI LUI IAIR

Bună

seara, prieteni. Pentru mine este un mare privilegiu să fiu în seara aceasta aici, în Valea Soarelui, ca să-L prezint pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, acestei audiențe de credincioși. Rugămintea noastră este ca Dumnezeu să facă mult mai mult pentru slava Lui, decât în oricare din serile trecute, prin rugăciunea pentru bolnavi și prin manifestarea Ființei Lui.

Cu

siguranță au fost două zile minunate de serviciu. Astăzi m-am gândit că din câte îmi amintesc, niciodată până acum nu a mai fost în Phoenix un asemenea entuziasm duhovnicesc. Se pare că este pe cale să înceapă o mare trezire, de aceea mă rog lui Dumnezeu să o înceapă acum. Din câte îmi amintesc, în seara aceasta sunt în oraș două adunări evanghelice și mai multe biserici se roagă.

Am

să vă spun un secret. Aici sunt două femei creștine, dar nu se vor arăta decât la sfârșitul adunării. Ele n-au mâncat nimic și s-au rugat tot timpul pentru mine. Aceasta este ceva. Dumnezeu să binecuvânteze sufletele lor bune. Ele se roagă și postesc pentru ca Dumnezeu să ne dea biruință; și El o va face cu siguranță. Dacă Îi cerem ceva în Numele Lui și credem, El este obligat s-o facă.

Sunt

foarte bucuros să-i am din nou alături de mine pe fratele Jack Moore și pe Young Brown, care a fost primul meu asociat din Phoenix. Cu siguranță ei sunt doi frați cumsecade. Nu spun aceasta pentru că sunt prezenți, ci pentru că au însemnat cu adevărat ceva în viața și experiența mea spirituală; doi bărbați care Îl cred pe Dumnezeu, care cred că El este în stare să facă totul... Dar și eu cred că El va face tot ce va cere sau va dori poporul Său.

Mă

întreb unde este corul spaniol, pentru că i-am spus fratelui Moore că au cântat aseară pentru noi. Desigur, am vrea să avem o fotografie cu ei, deoarece îi apreciem foarte mult pentru ceea ce fac. Chiar și fratele Moore mi-a spus adineauri că cele două doamne au cântat atât de frumos de parcă eram în cer. Este cu adevărat minunat.

Când

va veni ziua să trec pe partea cealaltă... Eu le-am spus întotdeauna oamenilor că dacă vor să se uite după mine, să privească chiar acolo unde izvorăște apa de sub tron, știți voi... Când o vom lua spre acel țărm, corul îngeresc va sta acolo și va cânta. Ei cântă tot timpul, pentru că acolo nu este noapte; toate aceste glasuri frumoase, cântă laude Mielului de pe scaunul de domnie, iar eu voi sta și-i voi asculta.

Aș

vrea să stau sub acel brad și să mă relaxez câteva mii de ani. Nu va fi minunat? Poate nu va fi chiar așa, dar oricum, prin harul lui Dumnezeu aș vrea să fiu acolo; și cred că voi fi, pentru că *„pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Romani 8.30). Și *„dacă se desface casa pământescă a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă, care nu este făcută de mână ci este veșnică.”* (1 Corinteni 5.1). Amin.

În

seara aceasta, noi stăm în prezența Lui și suntem deja proslăviți, pentru că *„pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.”* (Timpul trecut).
Și ceea ce te face creștin este faptul că dorești desăvârșirea, iar desăvârșirea aduce cu sine trupul acela proslăvit.

Astfel,

când trupul acesta pământesc este dat la o parte, tu te muți în celălalt. Nu

este minunat? Atunci de ce să ne fie frică, când Învățătorul nostru a spus că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”? (Romani 8.28). Nu există nimic să ne poată face rău, de aceea suntem liniștiți ca și copilașii aceștia care se joacă. Noi avem un Tată ceresc care veghează asupra noastră și ne dă orice avem nevoie.

Înainte, obișnuiam să mă zbat pentru orice lucru, dar de când am aflat că El este Tatăl meu, am lăsat totul în grija Lui; și am putut să constat aceasta în cei 21 de ani experiență în propovăduirea Evangheliei. Pentru Domnul meu nu există slujbă prea mare; și atunci ce rost are să mă mai chinuiesc eu? N-o mai fac, ci mă predau Lui, pentru că El mi-a promis că îmi va purta de grijă. Când se ridică vreo împotrivire, i-o încredințez Lui, fiindcă a spus că o va face El pentru mine, iar dacă n-o face, știu că nu are rost să mai încerc. Deci noi trăim în pace și mergem înainte, pentru că El îndreaptă toate lucrurile. Nu este nevoie de presiune și de nervi, pentru că El este Cel ce pune toate lucrurile în ordine. Amin.

O,
cât Îl iubesc pentru aceasta, voi nu?

Haideți să citim din scumpul Său Cuvânt ca să nu vă țin prea mult. Eu citesc de fiecare dată din Cuvântul Său pentru că știu că și dacă nu primiți mai mult, sunteți binecuvântați pentru că ați venit și l-ați ascultat Cuvântul.

Acesta este Cuvântul Lui, iar El nu se poate schimba și nici nu trece, ci este Același pentru veșnicie. Cuvântul meu ar putea cădea pentru că sunt doar un om, vorbesc ca un om, fac greșeli și de toate; dar când vorbește El, Cuvântul Său este Adevărul. El este Izvorul, și orice biserică sau persoană născută din nou este

zidită pe acest Izvor, pe Isus Hristos, Piatra din capul unghiului. El este Poarta, Ușa de acces la toate binecuvântările veșnice; Ușa oilor.

În
ce privește Biblia, Ea este Cuvântul Său, așa că dacă cineva vorbește contrar celor scrise în această Biblie, este greșit. Așa este. Dar dacă cuvintele spuse de un om sunt adevărate de această Biblie, este Adevărul, pentru că fiecare Cuvânt din ea este Adevărul.

Acesta
este motivul pentru care am încercat întotdeauna să-mi îndeplinesc cât mai bine slujba încredințată de Domnul Isus și să-L prezint oamenilor pe o fundație solidă: pe Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. El trebuie să fie baza noastră!

Dacă
v-aș fi spus că Dumnezeu mi-a dat putere să dau vedere orbilor, auz surzilor, etc., aceasta ar fi contrar Cuvântului Său. Înțelegeți? Dacă v-aș spune să atingeți punctul acesta de aici și veți fi vindecați, va fi de asemenea contrar Cuvântului Său. Dar când aduc Evanghelia, ea este vestea bună că Isus a venit și ne-a răscumpărat, a murit în locul nostru, a înviat și stă la dreapta majestății lui Dumnezeu ca să facă mijlocire pentru mărturisirile noastre. Aceasta este Evanghelia. Și ce face El? Mijlocește.

Nu
contează cum este starea ta: cât ești de slab, de bolnav sau de păcătos, El este aici să facă mijlocire pentru tot ceea ce ai mărturisit.

Și
dacă primim în inima noastră și credem tot ce a fost inclus în Legământ, tot ce a suferit El pentru noi, fiindcă *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste*

El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți." (Isaia 53.5), atunci El stă înaintea lui Dumnezeu ca să facă mijlocire și să îndrepte lucrurile pentru noi.

Dacă

sunt paralizat, dar în inima mea cred că El m-a vindecat, eu voi mărturisi că am fost vindecat. Chiar dacă nu îmi pot mișca nici mușchii, voi continua să mărturisesc că sunt vindecat. Și dacă cred aceasta în inima mea, și nu doar cu mintea, El face mijlocire pe baza mărturiei mele. Așa este. Ba mai mult, trebuie s-o aducă la împlinire.

În

Evrei 3.1 scrie că El este „*Marele Preot al mărturisirii noastre.*” Și dacă El a spus că „*prin rănilor Lui suntem tămăduiți,*” atunci eu spun: „Prin rănilor Lui am fost vindecat!” Dacă El a spus: „El a purtat păcatele noastre,” eu spun: „El a purtat păcatele mele!” Cuvântul spune că El m-a izbăvit și m-a ridicat atunci când a murit pentru mine la Calvar, plin de răni, iar eu voi spune: „El m-a vindecat acolo! Cred și accept chiar acum aceasta.” Amin. Asta-i tot.

Nu

contează cum mă simt sau cum arăt. Dacă spun: „Sunt vindecat,” asta este totul. Dumnezeu a făcut-o, deci nu mai contează ce văd, ci ce cred.

Când

am fost atât de bolnav încât nu mai puteam primi nici un pic de mâncare în stomac, am fost consultat de cei mai buni medici, iar ei au spus: „Este imposibil să se mai facă bine!” Dar eu am citit Cuvântul lui Dumnezeu și L-am rugat pe El să mă ajute, după care am mâncat mămăligă cu fasole și ceapă. Am înghițit o gură plină, iar mama s-a speriat atât de tare că a chemat doctorul. Când am luat prima înghițitură, mi-a venit imediat înapoi, dar eu am înghițit iar și iar, până când a rămas în stomac. Când n-a mai venit înapoi, am luat o altă îmbucătură, dar am pățit la fel. În fiecare zi, când mergeam pe stradă trebuia să-mi pun mâna la gură, iar stomacul mă durea îngrozitor, dar eu îl

lăudam pe Domnul pentru vindecarea mea. Pe obraji îmi curgeau tot timpul lacrimi din pricina suferinței, dar eu am persistat în credință.

Unii

mă întrebau: „Cum te simți, Bill?”

„Minunat!”

răspundeam eu, „Lăudat să fie Domnul pentru că sunt vindecat.”

„Serios?”

„Da,

domnule. Lăudat să fie Domnul pentru că sunt vindecat.”

Cineva

spune: „Ai mințit, frate Branham.” Nu este adevărat. Nu am mințit, pentru că atunci când a murit, Isus m-a vindecat, iar eu am acceptat acest lucru. Eu nu am mărturisit ce simțeam, ci am mărturisit ceea ce credeam, pentru că cred că Cuvântul Lui este veșnic adevărat și nu poate trece; este Adevărul absolut, iar ceea ce simt nu are nimic a face cu aceasta.

În

felul acesta Îl accept și pentru mântuirea mea. Eu nu sunt salvat pentru că mă simt fericit în seara aceasta; nu pentru asta sunt mântuit. Nu sunt salvat nici pentru că am strigat, ci sunt salvat pentru că m-am întâlnit cu condițiile lui Dumnezeu din Biblie. Așa este.

Așa

a spus El și eu așa cred. Da, eu cred că sunt salvat pentru că am făcut ceea ce a spus Isus și El a zis: *„...cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce*

M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. (Ioan 5.24). Eu cred și L-am acceptat pe această bază. Asta-i tot! Sunt salvat. Satan a putut să mă bată și să-mi arate ce simt.

Un

bețiv poate să vină și să spună: „Mă simt la fel de bine ca tine,” ceea ce este probabil adevărat, dar eu am credință în El, înțelegeți? Și încă ceva: Eu nu sunt salvat pentru că simt că sunt salvat, ci pentru că am împlinit cerința lui Dumnezeu; iar voi sunteți salvați în același fel.

Probabil

că ați auzit și voi spunându-se: „Să văd și atunci voi crede...”, „Nu cred până nu văd...” sau: „Să cred înseamnă să văd...” Dați-mi voie să vă arăt unde este greșeala celor care gândesc așa. Vino aici, frate Brown.

În

fața mea stă un bărbat puțin mai înalt decât mine, cu costum și cravată albastră. Câți credeți aceasta? Sigur că toți cei care îl pot vedea știu că acesta este adevărul.

Prin faptul că îl văd, ei știu că este aici. Ei bine, dar să zicem că eu nu știu că el este acolo pentru că nu-l văd. Înseamnă că văzul nu este egal cu credința. Dar cum pot ști că este acolo? Pot să-l simt, așa-i? Deci „a vedea” nu înseamnă „a crede.” Vreți să mă contraziceți și să spuneți că nu este acolo? Eu cred că el este acolo pentru că l-am simțit. Este ca și cum l-aș fi văzut.

Este

posibil să nu-l mai simt, dar știu că este acolo pentru că îl aud. Văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul sunt „contacte,” simțuri, pe care Dumnezeu ni le-a dat pentru cortul acesta pământesc, ca să intrăm în legătură cu lumea înconjurătoare; dar pe Dumnezeu îl putem atinge numai prin credință. Dar ce este credința? Biblia spune că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

Tu

spui: „Cămașa aceea este albă!” și așa este. Ei bine, dacă credința ta spune că vei fi vindecat, și ești la fel de sigur de aceasta cum ești sigur că cea cămașă este albă, pentru că ai văzut-o, atunci nu mai este nevoie să se facă rugăciune pentru tine, fiindcă ești deja vindecat. Asta-i tot. Poți merge acasă liniștit, pentru că vei fi bine. Dar aceasta nu are nimic a face cu o emoție, nu este ceva mistic, ci este un fapt, un adevăr. Văzul nu are nici o contribuție aici și nici celelalte simțuri; totul cade în afară de credință, care este de pe tărâmul supranaturalului și nu poate cădea niciodată.

Domnul

să vă binecuvânteze. Gândiți-vă la aceste lucruri în timp ce voi citi un Cuvânt din Biblie și voi face câteva comentarii pentru următoarele 25 de minute, după care vom avea un rând de rugăciune. Să rețineți însă un lucru: Cuvântul lui Dumnezeu nu va cădea niciodată.

Chiar

dacă ți s-a spus că vei muri sau te târăști într-un scaun cu roțile, dacă ai primit învățăturile Domnului Isus și L-ai acceptat ca Vindecătorul tău, să știi că te vei face bine. Nu are importanță că încă nu te-ai ridicat, tu te vei face bine. Trebuie!

Mulți

oameni se uită la simptome, dar tu nu poți fi salvat pe baza a ceea ce vezi. Salvarea se primește pe baza credinței, este adevărat? Tu nu ești salvat pe baza unor sentimente și nu ești nici vindecat pe baza lor.

Când

am fost convertit și am primit Duhul Sfânt, diavolul m-a bătut mai mult ca niciodată. Cu toate acestea, eu am crezut că am Duhul Sfânt, pentru că am respectat toate cerințele lui Dumnezeu.

Biblia

vorbește despre un tip care avea multe simptome. Numele lui era Iona. Domnul i-a cerut să facă ceva, dar el n-a vrut și a plecat în altă parte. Și iată că corabia pe care se afla el era gata să se scufunde. De ce? Pentru că pe ea era un predicator care alunecase de pe cale. Și ce a făcut Iona? A mărturisit că el era vinovatul, pentru că nu a vrut să piară întreaga adunare cu el. Astfel, i-au legat mâinile la spate și l-au aruncat de pe corabie în mare. Vedeți? Dumnezeu voia ca Cuvântul Lui să fie predicat, de aceea a trimis un pește mare să-l înghită pe Iona. Și după ce s-a hrănit, peștele s-a dus la fundul apei ca să se odihnească. Dacă aveți acasă peștișori, știți că și ei fac la fel.

Priviți-l

pe acest predicator, pe Iona: el era pe o mare furtunoasă, decăzut și cu mâinile legate la spate, iar dacă se uita încoace vedea burta balenei; dacă se uita încolo, era tot burta balenei. Poate în jurul gâtului său erau înfășurate o mulțime de plante marine, iar el zăcea în voma balenei. Oriunde privea vedea doar burta balenei, așa că a zis: „Doamne, voi privi încă o dată spre Templul Tău.” Spunea aceasta, fiindcă știa că atunci când Solomon a închinat acel Templu Domnului și Stâlpul de Foc a intrat înăuntru, împăratul s-a rugat Domnului și a zis că dacă poporul va ajunge vreodată în strâmtorare și se va ruga cu fața spre Templu, să fie ascultat din ceruri.

Iona

a crezut că Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Solomon și știți ce s-a întâmplat? Dumnezeu l-a ținut în viață trei zile și trei nopți și l-a dus înapoi la Ninive ca să predice Evanghelia la acel popor.

În

circumstanțele acelea, Iona ar fi putut să vadă burta balenei și să nu recunoască starea decăzută în care era, dar prin credință, el a privit dincolo de marea furtunoasă, de starea disperată și decăzută în care era, de adâncimea apei și locul în care se afla și a spus: „Doamne, privesc spre Templul Tău cel sfânt...”

Și

dacă Dumnezeu l-a eliberat pe el din pricina credinței în acel Templu pământesc, cu cât mai mult ar trebui să te elibereze în seara aceasta pe tine, dacă refuzi să vezi boala ta de stomac, boala ta de inimă sau orice altă boală ai avea, și privești dincolo de perdea, la Isus Hristos care stă la dreapta majestății lui Dumnezeu, cu haina Sa însângerată și face mijlocire pe baza mărturisirii tale.

Refuză

doar să vezi toate lucrurile pe care ți le-a adus diavolul, aruncă-i-le înapoi în față și pleacă de acolo! Refuză să ai acele lucruri care-i aparțin! Asta trebuie să faci. Este adevărat?

În

Luca 8.50 scrie: **„Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită.”**

Să ne plecăm capetele și să stăm puțin de vorbă cu Autorul acestei Scripturi.

Bunule

Tată ceresc, ne apropiem de Tine în Numele preaiubitului Tău Fiu, Isus, și Îți mulțumim pentru binecuvântările pe care ni le-ai dat nouă, unor oameni nevrednici. Doamne, Tu ne-ai răscumpărat pe toți prin har. Prin alegerea lui Dumnezeu, Tu ne-ai chemat la această nădejde binecuvântată, pe care o avem în seara aceasta în Hristos Isus. Îți mulțumim pentru aceasta și în timp ce suntem adunați aici, Te rugăm să vii în mijlocul nostru.

Noi știm că nu există nici o clădire vrednică să pășești în ea, așa cum nici noi nu suntem vrednici ca să ne vorbești, dar Tu nu ai privit la aceasta, ci ai venit la cei săraci, neștiutori, puși deoparte

și părăsiți. Îți mulțumim pentru că ești un astfel de Dumnezeu. Ce s-ar fi ales de noi dacă ai fi fost un Tată indiferent? Dar Tu nu ești acel fel de tată, ci ești bun, iubitor și iertător, iar aceasta ne face să te iubim și mai mult.

Tată,
nu ne bate ca pe un șarpe, ci iubește-ne așa cum numai un Tată poate iubi.

Iartă-ne,
Doamne, pentru că toți suntem vinovați de păcat și indiferență față de Tine, și lasă ca sângele Tău să mărturisească în seara aceasta pentru noi.

În
ce privește următoarele cuvinte care vor fi spuse, taie împrejur buzele vorbitorului și inimile ascultătorilor, astfel ca Isus Hristos să fie proslăvit în fața acestei audiențe. Fă aceasta, pentru că Te rugăm în Numele Lui. Amin.

Mesajul

din seara aceasta se ocupă de învierea fiicei lui Iair. Bunul și iubitul Salvator era ocupat tot timpul: mergea din loc în loc și străbătea marea, vindecând bolnavii și eliberându-i pe maniaci. Întotdeauna, El era ocupat cu treburile Tatălui, pentru că era un Fiu smerit și ascultător până la moarte.

Cu

o noapte sau două înainte de întâmplarea cu Iair, El a trecut marea împreună cu ucenicii Săi, iar diavolii mărilor au jurat că-L vor îneca, pentru că L-au văzut foarte obosit. Dar El mergea acolo pentru strigătul unui singur om sărman care-și pierduse mințile. Poate fusese un bărbat bun, dar se însoțise cu cine nu trebuia; și așa a ajuns să bea sau ceva și și-a pierdut mințile. Din cauza aceasta, trăia printre morminte, acolo unde trăiesc demonii. Oamenii l-au pus în lanțuri, dar fiindcă posedea o mare putere, rupea lanțurile și se repezea asupra celor din jur și îi bătea.

Poate

că acel om sărman avea pe undeva o mamă care se ruga pentru el, iar Isus a trecut marea și a mers în Gadara, ca să se roage pentru un singur om.

El

ar face la fel și în seara aceasta. Dacă undeva este un suflet smerit care Îl strigă în ajutor, El va trece marea sau va părăsi cerurile ca să răspundă la rugăciunea lui, pentru că este și astăzi Același Isus și va fi în veci.

Înainte

de aceste întâmplări, El s-a dus pe un munte și de acolo privea micuța corabie care se îndepărta pe mare, fiindcă ucenicii plecaseră fără El. Și fiind singuri, ei au dat de necaz.

Dacă

eu și tu plecăm fără Isus, vom da de necazuri. Imediat ce vom ieși de sub acoperișul Lui protector, diavolul ne va întinde o cursă.

Diavolul

a întins o cursă pentru ucenicii Săi, dar chiar dacă au plecat fără El, Isus S-a urcat pe acel munte ca să vegheze asupra lor. Îmi place aceasta.

În

seara aceasta, El este sus pe culmile slavei, iar de acolo veghează asupra noastră. Și dacă ochii Lui sunt ațintiți asupra unei vrăbii, știu că veghează și asupra mea. El a spus că nici măcar o vrăbie nu zboară pe pământ fără ca Tatăl să știe aceasta, deci cu cât mai mult știe că acest om este într-un scaun cu rotile, că acel copilăș zace acolo, că doamna care stă aici suferă de cancer, etc. Vedeți, El știe toate lucrurile și este preocupat de noi.

Când

S-a întors, pe partea cealaltă a țărmlui era un om pe nume Iair. Era un bărbat cumsecade, probabil un credincios ascuns, pentru ca oamenii să nu știe aceasta.

Cred

că în seara aceasta sunt o mulțime de astfel de oameni, care ar fi în această adunare dacă nu s-ar teme că păstorul lor i-ar da afară din biserică. Așa este. Ei cred, dar se tem.

Și

Iair credea, dar se temea. Când a auzit de Isus, și-a dat seama că El era deosebit de toți ceilalți și știa că era Slujitorul lui Dumnezeu, Fiul Lui. Știa că trebuie să fie mai mult decât un om și credea în slujba Lui, deși era atât de legat de organizația lui încât nu se putea mișca. Vedeți? El se temea pentru că fuseseră avertizați că oricine Îl va asculta pe fanaticul acela, poate să-și ia hârtiile de la biserică și să plece, pentru că este considerat un eretic și va fi dat afară din sinagogă.

Dacă

Dumnezeu vede pe cineva care este la fel de sincer ca și Iair, uneori trebuie să facă niște lucruri prin care să-l determine să mărturisească ce este ascuns în sufletul lui. Nu credeți aceasta? Așa face.

Iair

avea o fetiță de doisprezece ani. Și iată că într-o zi ea s-a îmbolnăvit, iar tatăl s-a grăbit să cheme doctorul. După ce a examinat-o atent, doctorul a zis: „Păi, am să-i dau niște medicamente...” A doua zi, el a venit din nou la fetiță, dar starea ei era tot mai rea și mai rea. Și mi-l imaginez pe Iair cum stătea acolo și se gândea în sufletul lui: „Oare unde este Isus? Am să-L chem aici...”

O

mulțime de oameni gândesc în felul acesta: „Cred cu adevărat, dar prestigiul pe

care-l am nu-mi permite să mărturisesc așa ceva..." Lumea este plină de ei. Se uită la oameni și se tem de ei, dar Isus a zis: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.” (Matei 10.28). Să nu vă pese ce spun oamenii!

În orașul acesta sunt mulți oameni situați pe cele mai înalte trepte sociale ale lumii, care ar vrea să ia parte la experiențele unor oameni dragi, dar săraci, care nici nu știu dacă vor avea ce să mănânce mâine. Vedeți? Ei ar vrea s-o facă, dar poziția socială pe care o ocupă nu le permite... Nu-i de mirare că Isus a spus: „Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăția cerurilor.

Vă mai spun iarăși că este mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.” (Matei 19.23-24). Trebuie să-și lase povara, să se pună pe genunchi și să se târască pe dedesubt. Ea poate ajunge acolo, dar mai întâi trebuie să descarce povara.

În cele din urmă, doctorul a ieșit din camera copilei și i-a zis lui Iair: „Ești preot aici la Templu și un bărbat foarte cumsecade, iar eu sunt doctor de mulți ani, dar cu părere de rău trebuie să-ți spun că copila va muri...”

„O, Doamne! Va muri?”

„Da,” a răspuns medicul. Când au auzit aceasta, toți au început să plângă.

Vedeți?

Sosise ceasul să acționeze, nu să zică: „Poate mă voi întâlni cu Isus...” sau: „Într-o zi am să mă furișez să-L ascult...” Venise timpul să acționeze. Dacă fusese cândva un timp când trebuia să facă ceva, atunci acela era acum. Era un ceas decisiv și el trebuia să acționeze repede: „Trebuie să ajung imediat la El.”

Poate

cineva i-a zis că urma să vină Isus. V-a spus cineva aceasta: „Vine Isus!”? Și chiar în timpul acela, Isus trecea marea ca să ajungă la Iair. Dacă crezi în El, Dumnezeu Își trimite întotdeauna Ajutorul la momentul potrivit. Este adevărat?

Și

pot să văd cum Iair își ia haina, își pune pălăria sau ce avea și pornește pe stradă. Unul dintre membrii lui îl întreabă: „Unde te duci?” Iar el îi răspunde: „Mă duc să Îl caut pe Isus.”

„Știi

ce! Nu ne face biserica de rușine întâlnindu-te cu fanaticul acela! Nu știi că marele preot a spus că cine are vreo legătură cu El va fi dat afară? Să știi că la următorul consiliu, te vom pune deoparte.”

Să

știți că aceste amenințări există și astăzi: „La următoarea adunare vom alege un alt pastor, pentru că în biserica noastră nu se tolerează asemenea lucruri.”

Dar

Iair avea nevoie de El, pentru că fiica lui era pe moarte. Doctorul făcuse tot ce se putea, așa că acum el trebuia să se întâlnească cu Dumnezeu. Când un om ajunge la disperare, va găsi ceva. Aleluia!

Acolo

a trebuit să ajung și eu odată: într-un moment de disperare. Când cei de la clinica Mayo s-au uitat la mine și au spus: „Mai are doar câteva minute de trăit,” am ajuns atât de disperat încât L-am găsit pe El. Și sunt plin de bucurie pentru că L-am găsit. Așa este.

Când

a pornit pe stradă, lui Iair nu i-a mai păsat de consiliul lor, nici de amenințarea că-l vor da afară.

Un

moment, vă rog. Mi se pare că este o organizație pentecostală numită „Consiliul.” Să știți că nu m-am referit la ea. În ordine.

Deci

el mergea pe stradă fără să-i pese că își va pierde biserica și prietenii, pentru că avea o singură alternativă: să-L găsească pe Isus. Cineva îi spusese că Isus vine în cetate și el s-a dus să-L găsească.

Și

văd cum în acest timp, micuța corabie în care se afla Isus și ucenicii Săi, a ajuns la mal. Isus stătea cu capul plecat, iar Simon Petru a sărit primul jos, a prins frânghia și a înfășurat-o în jurul unui stâlp.

Sus

pe deal stătea o femeie și ea își zicea: „Oare ce să mă fac cu descurajarea aceasta, cu supărarea aceasta care m-a cuprins?” Apoi a privit spre vale și i-a auzit pe unii spunând: „Îl știi pe Vindecătorul acela? Vine în orașul nostru. Uite-L acolo în vale, dar să nu mergeți la El!” Sărmana femeie avea o scurgere de sânge de multă vreme. A vândut ce-a avut și a dat la doctori, dar niciunul dintre ei nu a putut s-o ajute, așa că atunci când a auzit că vine Isus, și-a zis: „Dacă Omul acela este Fiul lui Dumnezeu, așa cum pretinde, nu este nevoie

să-l spun să se roage pentru mine, ci voi merge acolo, mă voi atinge de poala hainei

Lui și mă voi face bine.” Cu alte cuvinte: „Dacă voi intra în contact cu El, mă voi face bine.”

Și

o văd venind, cu fața palidă și uscată, pe deal în jos. Un preot a oprit-o și a întrebat-o:

„Unde te duci?”

„Mă duc să-L întâlnesc pe Isus.”

„Știi că te vom da afară din biserică?”

„Nu-mi pasă!” și s-a dus chiar printre ei.

Un

alt om i-a zis: „Știi că zilele minunilor au trecut? Eu sunt un învățător al Scripturii și îți spun că n-am mai avut minuni de la moartea ultimului proroc. Zilele acelea au trecut demult, astăzi nu mai avem minuni! Moise a făcut minuni, dar individul acesta este un fanatic. Totul este doar psihologie și nimic mai mult.”

Dar

femeia nu l-a băgat în seama și s-a strecurat printre ceilalți oameni. Voia să

ajungă neapărat la Isus, pentru că-și zicea: „Dacă voi ajunge la El și-L voi atinge, mă voi face bine.” Asta-i tot! Și s-a dus mai departe.

Isus

era înconjurat de o mare mulțime de oameni, dar femeia a ajuns la El și s-a atins de haina Lui. Când a făcut aceasta, El S-a oprit, a privit peste audiență și a spus: „S-a întâmplat ceva!”

El

este Același ieri, azi și în veci, ceea ce înseamnă că va face aceleași lucrări și aici. Tot ce trebuie să faceți este să Îl atingeți și atunci veți vedea.

El

a privit în jos, spre femeie și a zis: „*Fiică, credința ta te-a mântuit.*” Amin. Acest lucru nu este ascuns, este în Biblie. „*Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.*” (Luca 8.48). Și femeia a simțit imediat că scurgerea de sânge s-a oprit.

Și

lăsa L-a întrebat pe Isus: „Învățătorule, fiica mea este pe moarte; nu vrei să vii s-o vindeci?”

„Da,
vin.”

„Vino
și pune-Ți mâinile peste ea.”

Acesta

era punctul lui de contact: să-și pună mâinile. Punctul de contact cu femeia

fusese să-l atingă haina: „Facă-se după credința ta!”

Și

acum iată-i mergând împreună spre casa lui Iair. Îmi imaginez cum bătea inima lui Iair, pentru că toți se uitau la el. Unii ziceau: „Acela nu-i Iair? Nu este unul din păstorii locali din oraș? Precis Îl duce la fiica lui, pentru că am auzit că este foarte bolnavă. Dar la primul consiliu îl aranjăm noi! Îl vom da afară, da, îl vom învăța noi ce înseamnă să te unești cu acești fanatici! Vom avea noi grijă de el!”

Dar

lui Iair nu-i păsa, pentru că Îl contactase deja pe Isus.

În

clipa când un om intră în contact cu Isus, este un alt om. Așa este.

Iair

zâmbea și nu-i mai păsa de nimic. A privit spre preoții adunați acolo, i-a salutat: „Bună seara, fraților!” și a mers mai departe. Nu a roșit nici un pic și nu i-a păsat ce spuneau ceilalți, pentru că el Îl contactase pe Isus. „Acum totul este în ordine,” își zicea el, „pentru că vine acasă la mine.”

Fraților,

când Isus vine în casa ta, totul este în ordine. Amin. Asta-i tot. „El vine acasă la mine.”

Dar

să știți că întotdeauna când se întâmplă aceasta, apare și Satana. Astfel, cam în timpul acela, a venit în întâmpinarea lor un om, cu cenușă presărată pe cap probabil, ceea ce în vremea aceea era un semn, un mesaj de tristețe și a spus: *„Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul.”* (Luca 8.49).

Inima

lui Iair s-a oprit pentru o clipă! A privit în jur și a început să plângă, apoi s-a întors spre Isus... O, dar pot să Îl văd cum El l-a privit cu blândețe și i-a zis: „Nu te

teme; crede numai, și va fi tămăduită.” (v. 50). Așa este. Și inima lui Iair a început să bată din nou. De îndată ce Isus a spus: „Crede numai,” aceasta a fost totul pentru el, fiindcă știa că este un credincios. S-a îndreptat de spate, a înghițit de câteva ori ca să-i vină inima la loc și a pornit mai departe. Iar Isus i-a zis: „Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?”

Când au ajuns la casa lui Iair, oamenii erau adunați în curte și plângeau. „Uite că vine păstorul nostru cu fanaticul acela!” Alții ziceau: „Nu știm de ce l-ai mai adus pe fanaticul acesta, dacă medicul nostru a spus că nu se mai poate face nimic. Dacă doctorul a spus că nu se mai poate face nimic pentru ea, înseamnă că așa este.” Dar ei se înșelau. Chiar dacă doctorul a făcut tot ce a putut, nu înseamnă că nu mai exista nici o șansă. Adevărul este că și astăzi doctorii se înșeală de multe ori, pentru că și ei sunt oameni ca mine și ca tine.

Ei ziceau: „Copila zace moartă acolo, iar tu l-ai adus pe fanaticul acesta aici. Ce rușine ai adus asupra bisericii!” Dar cuvintele lor nu l-au deranjat pe Iair. El a mers mai departe, pentru că Isus îi spusese să creadă, și știa bine că în inima lui credea. „Isus mi-a spus că dacă voi crede, voi vedea ceva, și eu cred.” Așa se face.

Pot

să văd cum a venit în grabă unul dintre vecini. Desigur, ei voiau să-L alunge pe Isus de acolo, dar El a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă, și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.” (Marcu 5.39). Când au auzit acele cuvinte, ei au zis: „Acum știm că este nebun. Știm că este un fanatic și nu știe ce vorbește! Noi știm bine că fetița este moartă, fiindcă am îmbălsămat-o și am pus flori în jurul ei. Sigur că este moartă!” dar Isus știa mai bine decât ei

toți. Aleluia!

Prieteni,

nu contează ce spun oamenii; contează numai ce a spus Isus. Nu contează ce a spus mama, ci ceea ce a spus Isus! Nu contează ce a spus fratele Branham, ci ceea ce a spus Isus; nu contează ce a spus doctorul, ci contează doar ceea ce a spus Isus; și El a spus: „*Crede numai!*”

Apoi Isus i-a scos pe toți afară din casă.

Aici

avem o lecție foarte bună: cei ce nu credeau în El trebuiau scoși afară. Mă gândesc că și la înviere vor fi o mulțime din aceștia, nu credeți și voi aceasta?

Deci

i-a scos afară pe toți, luându-i cu Sine doar pe cei ce credeau cu adevărat. Îl pot vedea pe Iair cum stătea într-un colț și zicea: „Mamă, să te porți frumos. Acesta este EL. Este Acela despre care au vorbit toți prorocii, și El mi-a spus să nu mă tem. Oh, și de când L-am întâlnit, mamă, în inima mea s-a întâmplat ceva.”

Și

mama i-a răspuns: „Știi, și cu mine s-a întâmplat ceva când L-am privit.” Amin. Asta este. Tot ce trebuie să faci, este să intri în contact cu El. Asta-i tot.

Poate

zici: „De ce ceilalți nu au simțit nimic?” Ei nu aveau nevoie de El, dar Iair avea. Doar cei care au nevoie, intră în contact cu El...

Și

pot să-L văd pe Isus cum privește în jur și zice: „Mamă și tată, haideți cu mine. Petru, Iacov și Ioan, veniți și voi!” (Credința, nădejdea și dragostea).
Și au intrat în odaia unde era fetița.

Cei

de afară ziceau: „Fanaticul acela! Sunt preot, cum a îndrăznit să mă dea afară?”

Nu

contează cine ești! În fața lui Dumnezeu ești doar un om. Asta-i tot. Poate ești foarte renumit și ai zeci de diplome cu numele tău pe ele, dar cu toate acestea, nu ești mai mult decât bețivul care a fost convertit cu o oră în urmă. Așa este.

Preotul

acela spunea: „Uitați-vă cine sunt! Am o poziție socială importantă, iar El m-a scos afară!”

Dar

Isus avea toate calitățile lui Dumnezeu; „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” (2 Corinteni 5.19). El era înzestrat cu o putere atât de mare încât putea vorbi în limbi, așa că a zis: „*Talita cumi*”, care, *tălmăcit, înseamnă: „Fetițo, scoală-te, îți zic!”* (Marcu 5.41). Și sufletul fetiței, care naviga spre veșnicie, s-a întors înapoi în trupul ei. Aleluia!

A

luat-o de mână (desigur, pentru că o îmbălsămaseră, sângele fusese scos din ea) și a zis: „Dați-i să mănânce pentru că este slăbită.”

O,
ce adunare a Duhului Sfânt era în casa aceea!

Pot

să văd cum ochii lui Iair scânteiau de parcă ziceau: „Nu v-am spus?” Prin încăperi, în stradă, peste tot, el a spus tuturor: „Nu v-am spus să nu vă temeți? Credeți numai, pentru că toate lucrurile sunt posibile pentru cel ce crede!”

Indiferent

care sunt împrejurările, ce spune mama sau tata, noi credem ce a spus Dumnezeu. Și Biblia spune în Evrei 13.8 că „*Isus Hristos este Același, ieri, azi și în veci.*” Este adevărat? Și dacă este Același, înseamnă că nu este mort. El a înviat din morți și trăiește și în seara aceasta, dar nu în formă de trup pe pământ, ci în forma spirituală a Duhului Sfânt. Noi știm că S-a manifestat în trup ca să ia păcatul, iar când era încă pe pământ a spus: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...*” (Ioan 14.19). „**Mă veți vedea...**” adică „pe Mine”, pronume personal. „*Peste puțină vreme, lumea (necredincioșii, cei ca oamenii adunați în jurul casei lui Iair), nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...*” Cine sunt acești „voi”? **Biserica.**

Tu

spui: „El s-a referit la ucenicii Săi.” O, nu! Ascultați ce spune mai departe: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii.*”

(Matei 28.20). Ucenicii aceia s-au dus

acum două mii de ani, dar El este încă cu noi. Și când noi nu vom mai fi, El va fi într-un alt grup de oameni. Este adevărat? Desigur, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Tu

poți să-L atingi până când Se va întoarce, pentru că este același Domn Isus, este adevărat? Este Același care a spus: „*Crede numai!*” chiar și în fața morții.

Da,

El a spus: „*Crede numai!*” Ce să cred? **Crede imposibilul.** Poate că fetița lui Iair a murit de cancer, eu nu știu aceasta, dar indiferent ce boală a avut, a murit. Și când murea cineva, ei îi îmbălsămau imediat trupul, iar după o oră sau două îl îngropau. Ținând cont de distanța de la care venise Isus, probabil trecuseră mai mult de două ore de când murise, așa că Iair a trebuit să creadă imposibilul.

Dar

când vorbește Isus Hristos, imposibilul se topește ca bulgărele de zăpadă lângă o plită fierbinte.

În

timp ce mergea spre casă, inima lui Iair a fost pregătită să creadă imposibilul, fiindcă știa că Isus îi spusese acele cuvinte.

Într-o

noapte, Petru l-a zis Domnului: „*dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.*” (Matei 14.28). Și Domnul i-a zis: „*Vino!*” Aceasta este tot ce a vrut să audă Petru: „*Vino!*” A sărit repede din barcă și a început să umble pe ape ca să se întâlnească cu Isus. Dar când a văzut acele valuri mari și înalte cât clădirea aceasta probabil, s-a speriat și l-a cuprins frica. Vedeți? El a uitat că Isus i-a zis: „*Vino!*” și s-a speriat. S-a uitat la simptome și a început să se afunde.

În

seara aceasta să țineți în inima voastră cuvintele pe care le-a spus Isus: „*...orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24). Și El a mai zis: „*...după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*” (Ioan 12.32). și: „*...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.12). Isus n-a pretins niciodată că ar fi un vindecător, ci întotdeauna a

spus că face doar ce-l arată Tatăl în vedenie.” El a spus că nu poate face nimic până nu-l arată Tatăl ce să facă. Înțelegеți? În Ioan 5.19 El a spus: „...*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*”

Ei bine, și dacă Fiul a înviat și a spus că „...*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...pentru că Eu voi cu voi și în voi până la sfârșitul veacului,*” înseamnă că Fiul lui Dumnezeu trăiește în Biserica Sa ca să facă aceleași lucrări pe care le-a făcut când era aici pe pământ. Îl veți primi ca Mântuitor și Vindecător personal? Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze în timp ce vom vorbi cu El în rugăciune. Dacă vrea sora, să vină la pian. Aici sunt și niște batiste peste care trebuie să ne rugăm. Să mergem înaintea Făcătorului și să ne plecăm inimile într-un acord.

Bunule

Tată ceresc, ne apropiem de Tine să-Ți mulțumim pentru Cuvântul scris, prin care realizăm ce sacrificiu suprem a fost făcut pentru noi ca să-L putem avea în seara aceasta. Este Cartea cea mai prigonită din toată lumea, dar și cea mai bună din toată literatura scrisă. Este Cartea în care fiecare Cuvânt este infailibil, iar noi credem din toată inima tot ce este scris în ea. În Cartea aceasta scrie că de pe trupul sfântului Pavel au fost duse batiste și șorțuri și puse peste bolnavi, iar aceștia s-au vindecat. Chiar și duhurile rele i-au părăsit, pentru că toți au văzut că Pavel era trimis de Fiul. Au văzut că avea vedenii și că ceea ce spunea se împlinea întocmai, așa că l-au crezut. Mai mult, au crezut că orice era atins de el era binecuvântat. De aceea au atins de trupul lui acele batiste și șorțuri și le-au pus peste bolnavi.

O,

Dumnezeule, cât timp va fi citită această Biblie pe pământ, eu cred că va fi cineva care să aibă credința scrisă în ea. Îți sunt recunoscător pentru că în seara aceasta am vorbit unui astfel de grup, care crede că El este Același și astăzi, și îmi pun mâinile peste aceste batiste, fiindcă au fost aduse aici prin credință.

Eu

știu că noi nu suntem apostolul Pavel, dar Tu ești același Isus, iar oamenii din acele zile se așteptau să Te vadă pe Tine în apostolul Pavel. Mâinile lui erau ca ale oricărui om, dar ei știau că era ales de Tine, și respectându-l pe el, Te respectau de fapt pe tine.

Te

rog să binecuvântezi aceste batiste și să faci ca atunci când vor fi puse peste bolnavi și suferinzi, să fie părăsiți de duhurile rele care îi apasă. Fă ca sârmana mamă care așteaptă batista ca s-o pună peste copilul ei bolnav, să primească ceea ce cere, și el să se ridice pe deplin sănătos.

Doamne, îngăduie ca Duhul Sfânt să vină în mijlocul nostru și să confirme Cuvântul Tău, fiindcă Îl credem: „...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...” Da, fie ca El să-L confirme prin semne și minuni mari. Îngăduie ca Cel care a stat alături de Pavel și Sila, să stea și cu noi în seara aceasta și să-Și întindă brațele mari peste această clădire, astfel ca puterea lui Dumnezeu să cuprindă chiar acum orice inimă. Iar când vom pleca din locul acesta, să nu mai fie printre noi nici un suferind, și să putem spune ca cei doi pe drumul Emausului: „Nu ardeau inimile în noi?” pentru că ai frânt înaintea lor acea pâine într-un fel cum nici un alt om nu putea s-o facă.

Tată, Te rog să faci ceva și în acest rând de rugăciune, astfel încât să știe toți că nici un om nu putea face acel lucru, decât Tu. Atunci vom pleca de aici cu aceleași binecuvântări și ne vom alătura plini de bucurie celorlalți oameni din oraș care spun: „Inimile ardeau în noi...”

Și: „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” (Ioan 4.29), așa cum a spus femeia samariteană.

Îndură-Te și fă aceasta, pentru că Te rugăm cu umilință în Numele Fiului Tău, Isus. Amin.

.....

... Priviți! Toți profeții, văzătorii, poeții și oamenii inspirați au fost considerați întotdeauna nebuni. Cred că Stephan Foster a fost unul din cei mai mari compozitori de muzică folk din America. Poate mulți dintre voi își amintesc de „Bătrânii de acasă,” „Râul Suwannee,” „Vechea casă Kentucky.” Acea „veche casă Kentucky” este chiar peste râul lângă care locuiesc. Într-o zi m-am uitat la o poză de-a lui făcută într-un loc unde se presupune că ar fi fost atins de îngerul de la care a primit inspirația. Era un bărbat foarte cumsecade, născut sub semnul scriitorului. Adevărul este că nimeni nu poate face așa ceva de la sine, ci este un dar de la Dumnezeu.

Astfel, când inspirația venea peste el, scria un cântec, iar când îl părăsea, nu știa ce să facă pentru că nu îl cunoștea pe Dumnezeu. Atunci se ducea și se îmbăta, iar într-o zi, când nu era sub inspirație, s-a sinucis cu un brici.

Când am fost în Anglia cu fratele Moore, am vizitat mormântul lui William Cowper, cunoscutul poet care a scris frumosul cântec:

Este un izvor
plin cu sânge

Tras din
veneale lui Emanuel,

Unde

păcătoșii se cufundă

Și își spală
vina păcatului.

După ce a scris acest cântec și a ieșit de sub
inspirație, a încercat să găsească un râu în care să se sinucidă, pentru că nu
știa unde se află. De altfel, în Anglia a fost considerat nebun. Aceștia sunt
poeții.

Uitați-vă la proroci. Uitați-vă la Iona, despre care
am vorbit de curând. După ce a fost ținut în viață în pânțele balenei, timp
de trei zile și trei nopți, a ajuns în Ninive, un oraș de mărimea lui Saint
Louis, și și-a rostit prorocia. A făcut-o cu atâta putere, încât oamenii au pus
saci chiar și pe animale și s-au pocăit. Apoi s-a dus pe deal și s-a așezat sub
un curcubete, iar când a fost părăsit de inspirație, l-a rugat pe Dumnezeu să-i
ia viața. Vedeți? El nu mai știa unde este.

Uitați-vă la Ilie, care s-a urcat pe muntele Carmel
și a provocat tot poporul: *„Dumnezeul care va răspunde prin foc, acela să
fie adevăratul Dumnezeu.”* (1 Împărați 18.24). În ziua aceea, el a stat sus
pe munte și a râs de prorocii lui Baal, apoi a zis: *„Doamne, Dumnezeul lui
Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că
eu sunt slujitorul Tău, și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca
Ta.”* (v. 36). Și focul lui Dumnezeu a căzut din cer, a secat toată apa și a
ars jertfa. Apoi, s-a rugat lui Dumnezeu și El a trimis ploaie în aceeași zi,
după ce nu plouase deloc timp de trei ani și jumătate și nu căzuse nici măcar
rouă. Ce bărbat puternic!

Dar ce a făcut după aceea? A fugit în pustie din
pricină că a fost amenințat de o femeie, iar acolo a hoinărit timp de patruzeci
de zile și patruzeci de nopți. Și când a fost găsit de Dumnezeu, stătea ascuns

unde va într-o peșteră. Este adevărat? Și Domnul l-a întrebat: „Ce faci tu aici, Ilie?” Vedeți?

Așadar, nu hoinăriți! Să nu uitați că aceste lucruri sunt scrise în Scriptură, deci ceea ce vă spun este „Așa vorbește Domnul!” Înțelegeți? Aceasta înseamnă că nu suntem învățați de teologi, ci Duhul Sfânt este Cel care ne învață acum. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze.

Haideți să începem să-i chemăm pe oameni în rândul de rugăciune. Vom începe de la numărul 20. Numerele au fost împărțite de două ori pe zi: o dată la ora 3.00 și apoi la 6.00 sau la 7.00 seara.

Oamenii care vin pe platformă pentru rugăciune, nu au nici o asigurare că vor fi vindecați, dar dacă credeți că sunt slujitorul lui Dumnezeu, vă spun ceva, și vreau să mă ascultați cu atenție: Fiecare persoană din clădirea aceasta este deja vindecată, iar când afirm aceasta, mă bazez pe „Așa vorbește Domnul!”

..... Fiecare
păcătos
de aici este deja salvat și vindecat, dar nu îi vor fi de nici un folos până când nu le acceptă ca proprietate personală. Abia atunci au efect.

Un CEC devine legal al meu numai atunci când îmi trec numele pe el. Și Isus Hristos a dat fiecărei persoane de aici un CEC, și chiar jos de tot este scris Numele Lui. Completați-l și trimiteți-l fără frică, și veți vedea dacă îl va recunoaște. Uneori, casierii sunt puțin ocupați, dar va ajunge la El.

De curând m-am rugat pentru două femei. Aș vrea să fiți atenți ca să puteți înțelege. După un om sau doi, a venit în rând o femeie

căreia i s-a spus că are o problemă gravă la stomac.

După ce ies din vedenie, eu aş putea spune: „Du-te și Domnul să te binecuvânteze,” dar în cazul acesta, eu sunt cel care spune: „Isus Hristos te va face bine.” Uneori văd cum totul se întunecă în jurul unei persoane, iar atunci știu că moartea este peste ea și va muri. Desigur, eu nu-i voi spune aceasta decât dacă sunt călăuzit s-o fac; și aceasta, pentru că chiar dacă Dumnezeu pronunță moartea unei persoane, totuși rugăciunea ei ar putea schimba aceasta. Aș vrea să vă aud spunând „Amin,” la aceasta. Biblia spune că El a făcut aceasta.

Odată, prorocul Isaia s-a dus și i-a spus lui Ezechia: „Așa vorbește Domnul: „*Pune-ți în rânduială casa, căci vei muri, și nu vei mai trăi.*” (Isaia 38.1). Când a auzit aceasta, Ezechia s-a întors cu fața la perete, a plâns cu amar și a zis: „*Doamne, adu-Ți aminte că am umblat înaintea Ta cu credincioșie și inimă curată, și am făcut ce este bine înaintea Ta!*” (v. 3), fiindcă voia o prelungire de încă 15 ani a vieții. De ce nu a vorbit Domnul cu Ezechia? Era cel mai important om din toată împărăția lui Israel, este adevărat? Era împăratul lui Israel. Credeți că el vorbea cu IahveH? Biblia spune că da. Și atunci de ce nu i-a răspuns IahveH personal? Pentru că Dumnezeu are un anumit fel de a face lucrurile.

După plecarea lui Isaia, Ezechia a vărsat lacrimi amare și s-a rugat la IahveH să-i cruțe viața pentru încă 15 ani zicând: „Știu că prorocul Tău a venit și mi-a spus că voi muri. Doamne, eu știu că el este un proroc și că ceea ce mi-a spus este Cuvântul Tău, dar Te rog îndură-Te și cruță-mă fiindcă mai am ceva de făcut pentru Împărăția Ta,” și se justifica în fața lui Dumnezeu ca și cum ar fi stat în fața unui om.

Dar în loc să-i răspundă direct împăratului poporului Său, Dumnezeu l-a oprit pe proroc și i-a zis: „Du-te înapoi la Ezechia și spune-i că l-am ascultat.”

Vi-l puteți imagina pe Isaia venind prin mulțimea care întreba: „Ce se aude cu privire la împăratul nostru, mare proroc al lui Dumnezeu?” El îl avea pe „Așa vorbește Domnul”, așa că le-a spus: „Așa vorbește Domnul: împăratul va muri!” Apoi același Dumnezeu i-a zis: „Du-te înapoi și spune-i că nu va muri!” Cum a fost posibil? Rugăciunea... ea este cea mai puternică armă care a fost pusă în oricine. Și îl pot vedea pe Isaia cum merge înapoi și spune: „Scuzați-mă, împăratul va trăi. Așa vorbește Domnul: el va trăi!” Ce a făcut aceasta? Rugăciunea. Ea este aceea care schimbă lucrurile. Este adevărat?

De multe ori când sunt pe platformă văd o umbră neagră peste cineva, iar atunci spun doar: „Du-te și Domnul să te binecuvânteze. El te face bine.” Dar când auziți „Așa vorbește Domnul,” să urmăriți cu atenție cum se împlinește.

Când vorbesc sub inspirație, nu sunt eu, ci este El, Stâlpul de Foc pe care L-ați văzut în poză. Și femeii care era bolnavă cu stomacul, El i-a zis: „Așa vorbește Domnul: vei fi bine. Du-te și mănâncă.”

După ea a urmat o altă femeie, iar aceea avea o umflătură la gât. Eu m-am rugat și pentru ea și i-am spus că va fi vindecată, dar când a plecat de platformă, umflătura era încă acolo. Cu toate acestea, femeia a coborât bucuroasă și Îl lăuda pe Domnul zicând: „Dacă Dumnezeu a putut să-l inspire pe bărbatul acela să-mi spună lucruri din viața mea, nu se cuvine să nu cred că se va întâmpla și ce mi-a spus cu privire la vindecare.” Așa este.

Biblia spune: „*Du-te...*” și ce? „*...și nu mai păcătuie.*” Ce este păcatul? Necredința. Cu alte cuvinte: „*Du-te și nu mai fi necredincioasă, ca nu cumva să vină peste tine ceva mai rău.*” Așadar, dacă nu sunteți pregătiți să credeți, să nici nu veniți în rândul de rugăciune: „*„Du-te și nu mai fi necredincioasă, ca nu cumva să vină peste tine ceva mai rău.”*”

Femeia bolnavă cu stomacul, s-a dus acasă și a încercat să mănânce, dar de fiecare dată când înghițea ceva, o ardea foarte tare. Au trecut șase săptămâni sau mai mult, dar ea continua să creadă că este vindecată. Și într-o dimineață când copiii erau la școală, i s-a făcut foarte foame, așa că a luat o felie de pâine prăjită și a mâncat-o, fără ca de data aceea să-i mai vină înapoi. „Ce ciudat!” s-a gândit ea. A simțit că este cuprinsă de un simțământ ciudat, așa că s-a dus și a băut și o cană de cafea. Și aceea a rămas în stomac... Se simțea atât de bine încât s-a gândit să meargă să le spună și vecinilor. Și-a pus șalul pe umeri și a pornit pe stradă. Când a ajuns la ușa vecinei ei, s-a auzit un țipăt puternic. A deschis ușa și a alergat în casă să vadă ce s-a întâmplat. Vecina ei era doamna cu umflătura la gât; și iată că umflătura dispăruse, așa că femeia sărea și striga de bucurie prin casă.

Apoi ambele femei au venit la Phoenix și au mărturisit ce li s-a întâmplat, iar când m-au întâlnit, m-au întrebat: „Oare ce s-a întâmplat, frate Branham?”

„Oare nu știți că uneori când vă rugați, Îngerii lui Dumnezeu nu ajung la voi chiar atunci?” am răspuns eu.

Odată, Daniel s-a rugat și au trecut douăzeci și una de zile până când a ajuns îngerul la el. Este adevărat? Dar chiar dacă întârzie, când Dumnezeu a spus ceva trebuie să se împlinească.

Îngerul lui Dumnezeu le cunoștea pe cele două femei și știa ce spusese Dumnezeu, așa că le căuta să împlinească ceea ce spusese El. Dar ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi crezut? Dacă și-ar fi pierdut credința?

Să credeți, orice s-ar întâmpla! Indiferent ce vine sau pleacă, voi să credeți oricum.

Acum, dacă v-am spus Adevărul, Dumnezeu Îl va adevăra. El nu va adevăra niciodată o minciună sau o eroare, ci întotdeauna va adevăra numai Adevărul.

Haideți să cântăm încet: „Crede numai!” Ridicați mâinile și spuneți: „Eu cred.” Haideți cu toții.

Din câte îmi dau seama, nu cunosc pe nimeni din cei aflați în rândul de rugăciune. Ridicați mâna toți cei care nu aveți numere de rugăciune, dar doriți să fiți vindecați de Dumnezeu. Păi, peste tot...

Ei bine, eu v-am cerut un singur lucru: să credeți că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și că lucrările pe care le-a făcut atunci, vor însoți biserica până când va reveni.

În seara aceasta, eu stau aici prin harul Său nemeritat, prin alegerea lui Dumnezeu, fiindcă deși sunt cel mai nevrednic slujitor al Său, El m-a trimis ca martor al învierii lui Isus Hristos. Să credeți, pentru că Dumnezeu va adevăra Adevărul. Așa este.

Acum trebuie să vorbesc cu femeia aceasta, fiindcă în jurul ei sunt o mulțime de duhuri. Eu sunt conștient că unghiul Duhului Sfânt este foarte aproape; Îngerul lui Dumnezeu pe care-L vedeți în fotografie este foarte aproape de mine.

Ce credeți, dacă Isus din Nazaret ar sta aici îmbrăcat în aceste haine, ar putea să vindece pe cineva? Nu! Singurul lucru pe care ar putea să-l spună, este: „Te-am vindecat când am murit pentru tine. Atunci am făcut tot ce se putea face.” Cu femeia aceasta ar vorbi așa cum a vorbit cu femeia de la fântână. Păi, de ce crezi că a vorbit Isus cu ea? Ca să intre în legătură cu duhul ei. Astfel, i-a zis: „*Dă-Mi să beau!*” Și

femeia i-a răspuns: „Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?”

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

Și conversația a continuat până când Isus a văzut care era problema ei, așa că i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”.

„N-am bărbat,” a răspuns femeia.

„Bine ai zis că n-ai bărbat...” Și ea a alergat în cetate strigând: „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” (Ioan 4.29).

Vorbind cu El, ea l-a zis: „Doamne, văd că ești prooroc. Știi că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Și El a răspuns: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Acum, dacă El este Același ieri, azi și în veci și ungerea Lui este peste Biserica Sa ca să împlinească Cuvântul, atunci discuția cu tine înseamnă intrarea în legătură cu duhul tău, este adevărat?

Soră, dacă aş putea să fac ceva pentru tine şi nu aş face, aş fi o brută, nu-i aşa? Dar eu te pot ajuta într-un singur fel: să-ţi spun ce zice Evanghelia... Şi Dumnezeu a rânduit pe unii să predice Evanghelia, pe alţii s-o asculte; pe unii să cânte, pe alţii să fie diaconi; unii vorbesc în limbi, alţii tălmăcesc limbile; unii se roagă pentru bolnavi, alţii sunt proroci, etc. Dar de ce sunt aşezate toate aceste slujbe şi daruri în Biserica Sa? Ca s-o zidească, s-o adune împreună.

Noi trăim la sfârşitul istoriei acestei lumi. Timpul neamurilor se apropie de încheiere, iar Domnul face şi cu neamurile la fel ca şi cu evreii: le arată marea Sa bogăţie de har făcând ultima chemare, dar cei necredincioşi Îl vor huli pe Duhul Sfânt, dovedindu-se vrednici de osânda care este gata să vină peste ei.

Însă cât de binecuvântaţi vor fi cei care vor crede în El şi în marea Sa lucrare din acest timp!

Eu nu stau aici ca să-ţi citesc gândurile, ci aştept să văd ce-mi va spune El. Noi suntem străini unul faţă de celălalt, aşa-i? Cred că ne întâlnim pentru prima dată, ceea ce înseamnă că nu ştiu absolut nimic despre tine.

Dacă Isus cel înviat ar sta aici, El ar şti ce problemă ai, ce ai făcut şi ce ar trebui să faci, aşa cum s-a întâmplat când l-a întâlnit pe Natanael: „*Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” Şi Natanael a crezut în El. Acum, dacă Dumnezeu ar veni şi ți-ar spune prin mine ceva, va trebui să-l crezi, aşa-i? Ei bine, fie ca El să Se îndure.

Mai întâi de toate, suferi de artrită, este adevărat? Văd că într-o dimineaţă te-ai simţit atât de rău încât abia ai reuşit să te dai jos din pat. Ai încercat să te rogi pentru că erai foarte bolnavă.

Dumnezeu să binecuvânteze inima ta. Este adevărat?

Cel ce ți-a spus aceste lucruri a fost El, nu eu. Eu nu te-am văzut niciodată până acum, decât în vedenie. Tot ce știu este că se afla într-o cameră și încerca să se dea jos din pat, dar ceva îi înțepenea trupul. Acesta este adevărul.

Vedeți? Domnul i-a spus femeii care este problema ei, iar acum ea trebuie să creadă, așa-i? Dacă aș mai sta de vorbă cu ea, El poate să-i spună și alte lucruri, dar nu vreau să țin prea mult rândul de rugăciune, și în plus, aceste vedenii mă obosesc foarte repede...

Aceasta este ungera care lucrează chiar acum. Uită-te aici, doamnă, pentru că vreau să mai stau puțin de vorbă cu tine, spre slava lui Dumnezeu.

Este ceva care-ți înțepenește trupul. Tu ești credincioasă și ești vindecată de asta. Ai fost bolnavă cu glanda, pentru că îi văd pe doctori în jurul tău. Îi văd cum se îndepărtează dând din cap; și ți-au mai dat de trăit încă un an, este adevărat? Aceasta s-a întâmplat cu mult timp în urmă, pentru că nu erai așa căruntă ca acum. Cred că sunt vreo doi ani, este adevărat? Nu ești din oraș, ci vii din Avondale. Întoarce-te acasă și fii sănătoasă în Numele Domnului Isus Hristos, Învățătorul tău.

Credeți! Credeți din toată inima și veți vedea slava lui Dumnezeu, cum spunea și Isus: „Numai să credeți.”

Vino, doamnă. Acesta este un exemplu perfect pentru ceea ce s-a întâmplat în Ioan 4, când Isus a stat de vorbă cu femeia samariteană. Acolo era o problemă rasială: samaritenii și evreii erau cum sunt astăzi albi cu cei de culoare.

Dar Isus a făcut-o să înțeleagă repede că Dumnezeu este cu cei care se închină în Duh și adevăr și nu privește la fața omului. Zidul dintre ei era dărâmat, acest lucru fiind valabil și astăzi. Și același Isus care mă salvează pe mine, te salvează și pe tine. Același cer este deschis pentru toate semințiile pământului și nu există nici un zid de despărțire.

Și în seara aceasta, stăm la fel ca atunci: eu ca slujitor al lui Dumnezeu și reprezentant al Său, ca să te ajut să-ți crească credința pentru vindecare. Și nădejdea mea este că Dumnezeu va face cu adevărat ceva ca să-ți mărească credința și astfel să te poți face bine.

Văd un băiat și o fată; sunt frați. Îi văd departe de tine, pentru că s-a întâmplat ceva cu ei. Este un spital de boli nervoase din alt stat, din California. Este adevărat? Vino aici.

O, Dumnezeule care ai creat cerurile și pământul, Te rog să eliberezi aceste persoane de puterile Satanei, ca să se vadă în seara aceasta să ești același Dumnezeu. Te rog să Te înduri și să le faci bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră să crezi din toată inima că vei primi ceea ce ai cerut. Amin.

Aveți credință în Dumnezeu! credeți din toată inima și veți primi ceea ce ați cerut.

Ce crezi despre aceasta, doamnă? Crezi că este minunat? Da? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Și tu suferi, așa-i? Dacă îți voi spune care este problema ta, prin puterea lui Dumnezeu, Îl vei accepta pe Fiul lui Dumnezeu ca Vindecătorul tău? Ai probleme cu bila, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna. Atunci ridică-te în picioare și fii bine în Numele

lui Isus Hristos.

Să credeți că Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu a înviat din morți. Voi spuneți: „Ai citit gândurile femeii!” Ei bine, Isus a făcut același lucru, este adevărat? A spus tainele inimii. Amin. Să credeți în Dumnezeu.

Vino, domnule. Presupun că nu ne cunoaștem, este adevărat? Tu ești credincios. Am văzut aceasta de îndată ce ai venit aici. Știu că ești creștin pentru că ai un duh binevoitor. Dacă ești creștin și frate cu mine, eu sunt fratele tău prin meritul harului lui Isus Hristos. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o cu bucurie, dar nu pot. Numai Isus Hristos poate face aceasta. Când a creat lumea, Dumnezeu a hotărât ca eu să vin și să aduc Evanghelia în acest timp din urmă. Crezi aceasta? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Și tu vii de departe, mai bine zis din Long Beach, California, și ai ceva la plămâni și la ficat. Ai adus și o batistă pe care urmează s-o dai unei femei care suferă de o boală de inimă, așa-i? Nu cumva ești predicator? Du batista la femeie în Numele lui Isus Hristos și El s-o facă bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să credeți în Dumnezeu. Aveți credință în El, pentru că Isus Hristos este Același ieri azi și în veci și este aici.

Soră, tu ai ridicat mâinile, și pentru că ai avut respect față de Dumnezeu, artrita de care sufereai te-a părăsit. Ridică-te în picioare. Îndoiaie genunchii. Totul s-a dus. Picioarele tale nu se vor mai înțepeni, pentru că ești vindecată. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Haideți să spunem cu toții: „Lăudat să fie Dumnezeu!” Îți mulțumim Tată ceresc pentru minunatele lucrări ale Duhului

Sfânt, care este prezent în mijlocul nostru și face mai mult decât ne-am fi gândit. Fii binecuvântat! Amin.

O, El este atât de minunat! Credeți numai!

De ce ai sărit adineauri, domnule? Știi că ai fost vindecat, nu-i așa? Ai avut o boală la stomac și la inimă, este adevărat? Dacă este adevărat, ridică mâna. El te-a vindecat atunci. Dumnezeu să te binecuvânteze. Am vrut să-ți confirm doar că ai fost vindecat. Dumnezeu să fie cu tine. Du-te și fii sănătos.

Vino, doamnă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu?

Așa este, sunt doar slujitorul Lui, un nimic. El este totul. Tu ești conștientă că te afli în prezența Cuiva; și știi că nu este un om. Dacă aș putea să te vindec, aș face-o, dar nu am cum. Însă Domnul nostru Isus Hristos poate s-o facă. Uită-te puțin la mine. Îmi plac mult cuvintele spuse de Petru, ologului de la poarta Frumoasă: „*Uită-te la noi...*” sau cele spuse de Elisei împăratului loram: „*Viu este Domnul oștirilor, al cărui slujitor sunt, că, dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-aș băga deloc în seamă, și nici nu m-aș uita la tine.*” (2 Împărați 3.14).

Tu ai o problemă, este vorba de o operație undeva la spate, la un rinichi, care nu a reușit. Ei au legat rinichiul cu ceva, ceea ce a fost o greșeală. Medicul care a făcut acest lucru, a suferit o depresie, iar acum este internat într-o instituție de boli mintale. Vino aici.

Mare laHVeH Dumnezeu, Te rog să te înduri și s-o vindeci pe această femeie și de asemenea pe doctor. El n-a vrut să facă rău, Doamne. Te rog să Te înduri și să-i ajuți pe amândoi.

Satan, tu te-ai putut ascunde de doctor, dar de

Dumnezeu nu te poți ascunde. Ieși afară din ea în Numele lui Isus Hristos, ca să fie bine și sănătoasă! Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Credeți! Rugați-vă și credeți, pentru că atunci veți vedea slava lui Dumnezeu.

Domnul care a ridicat mâna... cel de acolo... Vrei să scapi de tensiunea mare pe care o ai? Crezi că Dumnezeu te va face bine? Crezi că El te-a vindecat deja? Te rugai chiar acum pentru aceasta, așa-i? Îl rugai pe Domnul să îți vorbesc, iar El te-a ascultat. Poți merge acasă, pentru că ești vindecat. Du-te și fii bine.

Și doamna de lângă tine se roagă. Cea care are probleme la plămâni. Și pe tine te-a vindecat, doamnă. Du-te acasă și fii bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Vino, domnule. Cred că nu ne cunoaștem, așa-i? Nu te-am văzut în viața mea și nu știu nimic despre tine, dar Dumnezeuul cerului ne cunoaște pe amândoi. El ne-a hrănit pe amândoi.

Dacă Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a înviat din morți și S-a manifestat în Biserica Sa, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut în trecut, înseamnă că am spus adevărul și că El știe totul despre tine, este adevărat?

Văd cum bărbatul acesta se îndepărtează de mine... Tu ai avut o problemă, o paralizie facială. S-a întâmplat în copilărie, pentru că văd un băiețel cu părul negru cu paralizie facială. Acum ai ulcer la stomac. A fost cauzat de fumat, pentru că deși nu ar trebui, fumezi.

Văd că ai în mână ceva ca un rozariu. Ai fost catolic, dar de curând te-ai convertit, este adevărat? Ești îngrijorat pentru tatăl și mama ta, fiindcă ei sunt tot catolici. Nu sunt aici, așa-i? Mama ta are varice la picioare, iar tatăl tău suferă cu inima, este adevărat? Du-te și du-le Evanghelia în Numele lui Isus Hristos și fie ca ei să fie bine.

Tu crezi? Doamna care stă cu mâinile ridicate. Vrei să scapi de boala de inimă? Da? Dacă vrei să scapi, ridică-te în picioare. În ordine, doamnă.

Doamna de lângă ea are probleme cu stomacul. Vrei să scapi de această problemă? Ridică-te în picioare.

Voi ceilalți, vreți să fiți vindecați? Ridicați-vă în picioare! Vă provoc în Numele lui Isus Hristos să vă ridicați în picioare!

O, Dumnezeule, Tu care ai făcut cerurile și pământul, revarsă-Ți binecuvântările peste această audiență, fiindcă condamn în Numele lui Isus Hristos, orice demon care i-a legat pe acești oameni! Amin.

- Amin -